

گروه بین الملل
خبرگزاری تسنیم

انتخابات های
مهم اروپا
در
سال
۲۰۱۴

انتخابات هشتمین دوره پارلمان اروپا

خبرگزاری تسنیم: هشتمین دور انتخابات پارلمان اروپا طی روزهای ۲۲ تا ۲۵ می ۲۰۱۴ (اول تا چهارم خرداد ۱۳۹۳) در کشورهای عضو اتحادیه اروپا برگزار شد. این انتخابات بعد از چهار روز رای گیری، پایان یافت و در پی آن اعلام افزایش آرای راست افراطی در بریتانیا و فرانسه شگفتی آفرید. نتایج اعلام شده، نشان داد که حزب راست افراطی

فرانسه موسوم به جبهه ملی ۲۵ درصد آرای شهروندان این کشور را به خود اختصاص داده و در بریتانیا نیز حزب استقلال پادشاهی توانسته است بیش از ۳۱ درصد آرا را کسب کند. هر دو حزب از مخالفان عضویت کشورهای متبوع خود در اتحادیه اروپا هستند. مانوئل والس، نخست وزیر فرانسه در واکنش به نتیجه کسب شده از سوی جبهه

ملی به رهبری مارین لوپن، این رویداد را «شوک و زمین لرزه» توصیف کرد. این واکنش نخست وزیر سوسیالیست در حالی است که حزب حاکم فرانسه تنها ۱۴ و هفت دهم درصد آرا را از آن خود کرد. در ایتالیا نیز اگرچه حزب دموکراتیک دست بالا را در این رقابت داشت اما جنبش ۵ ستاره از مخالفان اتحادیه اروپا در فاصله اندکی از

حزب حاکم قرار گرفت. میزان مشارکت در انتخابات پارلمان اروپا، ۴۳ و یازده دهم درصد اعلام شد. این نرخ در مقایسه با حضور شهروندان در دور قبلی این انتخابات که ۵ سال پیش برپا شد ثابت مانده است. با این همه در شماری از اعضای اتحادیه، افزایش یا کاهش میزان مشارکت نسبت به دوره‌های پیشین کاملاً محسوس بود آلکسیس سیراس، نماینده

حزب چپ افراطی سیریزیای یونان نیز در این انتخابات نتایج خوبی به دست آورد. او نماینده تفکری است که از منتهی الیه چپ نقشه سیاسی، پرچم مخالفت با اتحادیه اروپا را بر افراشته است. دست آخر، ژان کلود یونکر، نخست وزیر پیشین لوگزامبورگ به عنوان رئیس کمیسیون اروپا انتخاب شد. پارلمان اتحادیه اروپا ۷۶۶ کرسی دارد که به نسبت

جمعیت میان کشورهای عضو توزیع می‌شوند. با افزایش قدرتها و اختیارات پارلمان اروپا، رای گیری اخیر بر زندگی ۵۰۰ میلیون نفر شهروند اتحادیه تاثیر به سزایی خواهد داشت. تعداد نمایندگان پارلمان اروپا از زمانی که در سال ۱۹۷۹ میلادی برای اولین بار بطور مستقیم توسط مردم انتخاب شدند تا حالا حدود ۵۰ درصد رشد کرده است.

انتخابات ریاست جمهوری اوکراین

انتخابات زودهنگام ریاست جمهوری اوکراین سال ۲۰۱۴ برگزار شد. در پی این انتخابات پترو پروشنکو در دور نخست با حدود ۵۵ درصد رای به ریاست جمهوری رسید. این انتخابات در پی سرنگونی ویکتور یانوکویچ رئیس‌جمهور پیشین این کشور و تغییر قانون اساسی برگزار گردید. در دو استان استقلال طلب دونتسک و لوهانسک

گروه‌های شبه نظامی متمایل به روسیه اجازه برگزاری انتخابات را ندادند. بر طبق بیشترین نظرسنجی‌ها، پترو پروشنکو کاندیدای محبوب برای قریب به اتفاق رای دهندگان بود. او تنها فرد از میان الیگارش‌های حکومتی اوکراین بود که از تظاهرات طرفداران اتحادیه اروپا که موجب برکناری ویکتور یانوکویچ شد، حمایت کرد و کانال تلویزیونی خود را برای پوشش این اعتراض‌ها

اختصاص داد. پروشنکو در دولت‌های قبلی به عنوان وزیر خارجه و وزیر اقتصاد خدمت کرده و مالک شیرینی‌فروشی‌های زنجیره‌ای است که کارخانه‌های شکلات سازی او در زمره ۲۰ نمونه برجسته دنیاست. او که سلطان شکلات نام گرفته در فهرست ده ثروتمند بزرگ اوکراین قرار دارد. اما در میان ۲۱ کاندیدای ریاست جمهوری برای اوکراین، به جز پترو پروشنکو دو نامزد

دیگر نیز وجود داشتند. یولیا تیموشنکو نخست‌وزیر سابق که پس از انقلاب نارنجی به قدرت رسید و با روی کار آمدن ویکتور یانوکویچ به اتهام سوء استفاده از قدرت به زندان افتاد و پس از برکناری یانوکویچ آزاد شد، یکی از این نامزدها بود. او که متهم به فساد مالی در ارتباط با انعقاد قرار داد گاز با روسیه در سال ۲۰۰۹ بود، پس از آزادی از زندان به جنبش اعتراضی در میدان استقلال پیوست. حزب

مناطق یعنی حزب ویکتور یانوکویچ رئیس‌جمهور برکنار شده نیز کاندیداهایی را معرفی کرده بود. سرگئی تیپیهپکو یکی از این نامزدها بود که گفت علیرغم اوضاع جاری در شرق کشور، انتخابات ریاست جمهوری باید برگزار شود. او در نظر سنجی‌ها پس از پروشنکو و تیموشنکو قرار داشت. تیپیهپکو، پیش از این در سمت‌هایی چون معاون نخست‌وزیر و وزیر اقتصاد خدمت کرده و در

سال‌های ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۴ رئیس بانک ملی اوکراین بود. میخاییلو دابکین، شهردار پیشین خارکف نیز یکی دیگر از کاندیداهای حزب مناطق بود که در جریان تحولات اخیر مخالف جنبش اعتراضی ظاهر شد و در افکار عمومی اوکراین طرفدار چندانی ندارد. او خود را طرفدار حکومت فدرال برای اوکراین و توزیع قدرت در مناطق مختلف می‌داند و به عنوان طرفدار یانوکویچ و روسیه شناخته می‌شد.

انتخابات ریاست جمهوری ترکیه

نخستین ریاست جمهوری ترکیه در ۱۹ مرداد ۱۳۹۳ (۱۰ اوت ۲۰۱۴ میلادی) برگزار شد. تا پیش از این رئیس جمهور را مجلس برمیگزید. در این انتخابات رجب طیب اردوغان نخست وزیر وقت و نامزد حزب حاکم عدالت و توسعه با به دست آوردن حدود نیمی از رای ها به پیروزی رسید. اکمل الدین احسان اوغلو نماینده عمده

حزب های مخالف با حدود یک سوم رای ها و صلاح الدین دمیرتاش نامزد کردها با حدود ده درصد در جایگاه های بعدی قرار گرفتند. اردوغان، اولین رئیس جمهوری ترکیه است که با رای مستقیم مردم انتخاب می شود. اردوغان پیش از این، دوبرار پست نخست وزیری را به مدت ۱۰ سال به عهده داشت. او در نظر دارد با تغییراتی در قانون اساسی وظایف و اختیارات

ریاست جمهوری را در این کشور افزایش دهد. در ترکیه حدود ۵۳ میلیون نفر حق رای داشتند. به این عدد، ۲ / ۸ میلیون شهروند ترکیه اضافه می شوند که در خارج از این کشور زندگی می کنند. این شهروندان خارج کشوری برای نخستین بار حق رای یافته بودند، اما تنها ۳ / ۸ درصد آنها رای خود را به پیروزی اردوغان در این

انتخابات از ابتدا به رغم تظاهرات وسیع سال گذشته و همچنین با اتهامات وسیع فساد اداری علیه او مشخص بود. مردم ترکیه به اردوغان علاقمند هستند، زیرا او توانسته است اقتصاد و زیربنای اقتصادی کشور را پرتوان سازد. بعضی از آن بیم دارند که برنامه آقای اردوغان برای تقویت جایگاه رئیس جمهوری به معنای ادامه گرایش او به

اقتدارگرایی باشد. برخورد سفت و سخت دولت او با معترضان در سال ۲۰۱۳، که طی آن ۹ نفر کشته شدند، در عرصه بین المللی محکوم شد. از آن زمان تاکنون ده ها روزنامه نگار به خاطر پوشش آن نا آرامی ها از کارشان اخراج، یا وادار به استعفا شده اند. اما بسیاری از مردم ترکیه اعتبار رفاه و رشد اقتصادی ترکیه را به آقای اردوغان می دهند. همچنین

او کسی دانسته می شود که قدرت فراگیر ارتش سکولار و قدرتمند کشور را از بین برده است. ارتش ترکیه در گذشته هرگاه اراده می کرد، دولت ها را برکنار می کرد یا بر سر کار می آورد. تقریباً در همه نظرسنجی هایی که تا پیش از روز برگزاری انتخابات منتشر شدند، اردوغان با ۱۰ تا ۳۰ درصد از احسان اوغلو که در جای دوم قرار داشت، پیش بود.

همه پرسه استقلال اسکاتلند

وحدت انگلستان و اسکاتلند» در پارلمان‌های دو کشور و امضای «پیمان وحدت» در سال ۱۷۰۷، انگلستان و اسکاتلند دارای یک پادشاه اما دو دولت مجزا بودند. در آن سال، با تشکیل کشور «بریتانیا»، پارلمان و دولت اسکاتلند منحل و اختیارات آنها، به پارلمان و دولت مرکزی در لندن واگذار شد.

شکل گرفت، همچنان دوام خواهد داشت. در سال ۱۶۰۳ میلادی، الیزابت اول، فرمانروای انگلستان، بدون برجای گذاشتن وارث در گذشت و تاج و تخت این کشور به جیمز ششم، پادشاه وقت اسکاتلند و از خویشاوندان او رسید که با عنوان جیمز اول سلطنت انگلستان را نیز در دست گرفت. از آن زمان تا سال ۱۷۰۶ و تصویب «قانون

دولت محلی، ضمن تایید مخالفت اکثر رای دهندگان با استقلال در یک همه پرسه دموکراتیک، گفت: نتیجه همه پرسه نشانه اهمیتی است که مردم اسکاتلند برای این همه پرسه قائل بودند. با پاسخ منفی ساکنان اسکاتلند در این همه پرسه، کشور واحدی که حدود سیصد سال پیش با وحدت انگلستان و اسکاتلند

بود. دولت بریتانیا و احزاب اصلی این کشور با استقلال اسکاتلند مخالف بودند و به فعالیت گسترده‌ای برای قانع کردن مردم اسکاتلند به مخالفت با استقلال دست زدند. در مقابل، دولت محلی اسکاتلند که مبتکر برگزاری این همه پرسه بوده، از استقلال این سرزمین حمایت می‌کرد. الکس ساموند، وزیر اول

نشان داد که حدود ۵۵ درصد از رای دهندگان با استقلال اسکاتلند مخالف بودند. شمار شرکت کنندگان در این همه پرسه بیش از ۸۵ درصد بود. تنها ساکنان اسکاتلند حق شرکت در این همه پرسه را داشتند و نظرسنجی‌های انجام شده در روزهای قبل از برگزاری همه پرسه حاکی از نزدیک بودن آرای دو طرف

اسکاتلندی‌ها در سال ۲۰۱۴ دست به کار بزرگی زدند و با برگزاری همه پرسه استقلال از بریتانیا، نگاه‌های دنیا را به سمت خود دوختند. اگرچه نتیجه نهایی، رأی منفی به استقلال اسکاتلند از بریتانیا بود اما خود همه پرسه یک پیروزی بزرگ برای اسکاتلندی‌ها محسوب می‌شد. نتیجه شمارش آرا

همه پرسشی استقلال کاتالان

غیر قانونی دانسته و دستور لغو آن را داده بود. تمایلات استقلال طلبانه در کاتالونیا پس از برگزاری همه‌پرسی استقلال اسکاتلند از پادشاهی متحد بریتانیا افزایش یافته است؛ هرچند اکثریت شرکت کنندگان در همه‌پرسی اسکاتلند رأی به باقی ماندن این کشور در پادشاهی متحد بریتانیا دادند.

نیز در آن شرکت نکردند. ناحیه خودمختار کاتالونیا به مرکزیت شهر بارسلون در شمال شرقی اسپانیا قرار دارد و تقریباً هفت میلیون و ۵۰۰ هزار نفر از جمعیت تقریباً ۴۷ میلیون نفری اسپانیا را در خود جای داده‌است. علاوه بر دولت مرکزی، دادگاه عالی قانون اساسی اسپانیا نیز برگزاری این همه‌پرسی را

حدود ۱۰ درصد به پرسش اول پاسخ مثبت دادند اما گفتند که نمی‌خواهند کشور کاتالونیا یک کشور مستقل از اسپانیا باشد. چهار و نیم درصد نیز به هر دو پرسش پاسخ منفی دادند. از تعداد شرکت کنندگان در فراندوم مشخص بود که میلیون‌ها نفر از واجدان شرایط شرکت در همه‌پرسی

از شرکت کنندگان در این همه‌پرسی نخست پرسیده شده بود که «آیا می‌خواهید کاتالونیا یک حکومت باشد؟» و آنها سپس باید به این سوال نیز پاسخ می‌دادند که «آیا می‌خواهید این دولت مستقل باشد؟» ۸۰/۷ درصد از تقریباً دو میلیون شرکت کننده در این همه‌پرسی، به هر دوی این پرسش‌ها پاسخ مثبت دادند.

داد، آرتور مس، رئیس دولت محلی کاتالونیا گفته بود که نتیجه این همه‌پرسی «کاملاً روشن کرد که ما می‌خواهیم بر خودمان حکومت کنیم.» این در حالی است که دولت مرکزی اسپانیا با برگزاری این همه‌پرسی مخالف بود و اعلام کرده بود که نتایج آن تاثیری بر سیاست رسمی دولت مرکزی نخواهد داشت.

در سال ۲۰۱۴، بیش از ۸۰ درصد شرکت کنندگان در یک همه‌پرسی نمادین، به جدایی ناحیه خودمختار کاتالونیا از اسپانیا رأی داده‌اند. این همه‌پرسی که روز یکشنبه ۱۸ آبان برگزار شد، نمادین بوده و نتیجه آن قابلیت اجرایی شدن نداشت. با وجود این و آنگونه که خبرگزاری فرانسه گزارش

انتخابات ریاست جمهوری لیتوانی

انتخابات ریاست جمهوری لیتوانی نیز در سال ۲۰۱۴ برگزار شد. همان طور که پیش بینی می شد، دالیا گریبائوسکایت، رئیس جمهوری لیتوانی ملقب به بانوی آهنین که وزیر سابق بودجه اتحادیه اروپا بود، در دور دوم این رقابت انتخاباتی پیروز شد. وی در دور نخست موفق شد با کسب ۴۶ درصد آرا از رقیب خود «زیگمانتاس بالسیتیس» پیشی بگیرد. آخرین نظرسنجی‌ها حاکی از آن بود که گریبائوسکایت رئیس

جمهوری کنونی لیتوانی با ۴۷ درصد، صندلی شماره یک لیتوانی را به دست آورد. در حالی که مهمترین رقبای وی یعنی «آرتوراس پائولاسکاس» از حزب کارگر و «زیگمانتاس بالکیتیس» از حزب سوسیال دموکرات هرکدام حدود ۱۰ درصد آرا را به خود اختصاص دادند طبق قوانین انتخاباتی لیتوانی، تنها در شرایطی که میزان مشارکت از ۵۰ درصد بیشتر بوده و کاندیدایی بتواند بیش از ۵۰ درصد آرا را کسب

کند، رقابت‌ها در دور اول پایان می‌پذیرد. در انتخابات پیشین ریاست جمهوری لیتوانی، میزان مشارکت ۶۷/۵۱ درصد بوده و گریبائوسکایت با کسب ۶۹/۰۴ درصد آرا به ریاست جمهوری این کشور رسید. انتخابات ریاست جمهور در لیتوانی در حالی برگزار شد که مردم این کشور نگران کشیده شدن بحران اوکراین به کشورشان بودند. انتخابات با حضور هفت نامزد برگزار شد و بیشترین شانس را در میان این

نامزدها «دالیا گریبائوسکایت» رئیس جمهور فعلی این کشور داشت. گریبائوسکایت از مقامات سابق اتحادیه اروپاست و در دور اول ریاست جمهوری خود توانست وضعیت لیتوانی را سر و سامان ببخشد. بسیاری از مردم لیتوانی گریبائوسکایت را با «مارگارت تاچر» نخست وزیر پیشین انگلیس مقایسه کرده و به او لقب بانوی آهنین را داده‌اند. دالیاریبائوسکایت، شخصا علاقه مند به توسعه روابط لیتوانی با

اتحادیه اروپاست و همین امر سبب شده نگرانی‌هایی در مورد واکنش احتمالی روسیه به روابط لیتوانی و بروکسل شکل بگیرد. هر یک از نامزدهای انتخابات ریاست جمهوری لیتوانی برای موفقیت در انتخابات باید حداقل ۵۰ درصد آرا را کسب می‌کردند از همین رو به احتمال کشیده شدن انتخابات به دور دوم زیاد بود. بر اساس آخرین نظرسنجی‌های انجام شده در لیتوانی، گریبائوسکایت دست کم ۴۰ درصد آرا را در

انتخابات تصاحب می‌کرد و هر یک از نامزدهای دیگر نیز فقط شانس تصاحب ۱۰ درصد آرا را داشتند. جمهوری لیتوانی کشوری است در شمال شرقی اروپا که از شمال به لتونی، از شرق و جنوب شرقی به بلاروس، از جنوب به لهستان، از جنوب غربی به روسیه و از غرب به دریای بالتیک محدود می‌شود. جمهوری لیتوانی بزرگترین و جنوبی‌ترین کشور در میان سه جمهوری حوزه بالتیک در اروپاست.